

KINH ĐẠI THỪA ĐẠI BI PHÂN-ĐÀ-LỢI QUYỂN 4

Phẩm 10: MƯỜI NGÀN NGƯỜI ĐƯỢC THỌ KÝ

Này thiện nam tử, bấy giờ trong chúng hội có mười ngàn người biếng trễ đồng thanh thưa:

–Thưa Đức Thế Tôn, chúng con muốn ở trong cõi Phật thanh tịnh thành Bạc Như Lai, Ứng Cúng, Chánh Biến Tri. Đó là các thế giới do sự tu hành thanh tịnh của Bồ-tát Phổ Hiền, như thế chúng con cần thực hành sáu pháp Ba-la-mật nhờ hành hóa đầy đủ các pháp ấy nên mỗi người đều thành Chánh giác nơi các cõi Phật.

Thiện nam tử, Đức Bảo Tạng Như Lai thọ ký cho mười ngàn người ấy. Phật nói:

–Khi Bồ-tát Phổ Hiền thành Chánh giác thì các ông cũng ở khắp các thế giới kia cũng thành tựu đạo quả Chánh đẳng Chánh giác Vô thượng. Trong số các ông có một ngàn người đồng hiệu là Trí Xí Chung Tụ Tại Thanh Như Lai. Một ngàn người đồng hiệu là Nhiếp Tụ Tại Sư Tử Âm Như Lai. Một ngàn người đồng hiệu là Vô Cấu Thanh Tụ Tại Vương Như Lai. Lại có một ngàn người đồng hiệu là Trừ Khủng Úy Âm Tụ Tại Vương Như Lai. Lại có một ngàn người đồng hiệu là Thiện Vô Cấu Thanh Quang Diệu Tụ Tại Vương Như Lai. Lại có năm trăm người đồng hiệu là Nhật Minh Như Lai. Lại có năm trăm người đồng hiệu là Nhật Tạng Tụ Tại Vương Như Lai. Lại có bảy người hiệu là Long Lô Như Lai, tám người hiệu là Vô Úy Xưng Vương Vô Cấu Quang Như Lai, mười người hiệu là Vô Quang Âm Như Lai, mười một người hiệu là Xưng Tụ Tại Thanh Khai Pháp Xưng Âm Như Lai, chín người hiệu là Đức Pháp Xưng Vương Như Lai, hai mươi người hiệu là Bất Khả Tư Nghị Ý Vương Như Lai, ba người hiệu là Bảo Tràng Nguyệt Tụ Tại Chiêu Mâu-ni Trí Tụ Tại Tường Vi Vô Vị Vương Bất Khả Tư Nghị Ý Trí Tạng Như Lai, mười lăm người hiệu là Trí Cao Tràng Như Lai, năm mươi người hiệu là Trí Hải Vương Như Lai, hai người hiệu là Đại Tinh Tấn Âm Tụ Tại Vương Cao Đức Kiếp Như Lai, tám mươi người hiệu là Trí Vô Trần Tật Như Lai, chín mươi người hiệu là Tụ Tại Chung Như Lai, một trăm người hiệu là Trí Thiện Vô Cấu Lô Tụ Tại Như Lai, tám mươi người hiệu là Phi Thực Đức Hải Vương Trí Tập Lực Vương Như Lai, bốn mươi người hiệu là Thắng Bồ-đề Tụ Tại Vương Như Lai, Mâu-ni Tích Tật Hoa Như Lai, Tích Đức Trí Ý Như Lai, Kim Cang Sư Tử Giới Quang Âm Như Lai, Hiền Thượng Như Lai, Vô Lượng Quang Minh Như Lai, Tam Sư Tử Hỷ Như Lai, Vô Tận Trí Tích Bảo Quang Như Lai, Trí Vô Cấu Như Lai, Trí San Hô Như Lai, Nhị Sư Tử Xưng Như Lai, Thông Đức Vương Như Lai, Pháp Hoa Vũ Như Lai, Quang Dũng Cao Như Lai, Pháp Dũng Vương Vô Cấu Như Lai, Hương Tụ Tại Như Lai, Vô Cấu Nhãn Như Lai, Đại Tích Như Lai, A-tăng-kỳ Lực Vương Như

Lai, Tụ Trí Phước Đức Lực Như Lai, Trí Y Như Lai, Tụ Tại Như Lai, A-tăng-kỳ Nhiêu Ích Như Lai, Trí Tích Như Lai, Đại Cao Như Lai, Lực Tạng Như Lai, Đức Trầm Như Lai, Chi Hoa Tràng Như Lai, Chiêu Chúng Như Lai, Vô Si Đức Vương Như Lai, Kim Cang Thượng Như Lai, Pháp Thắng Như Lai, Thanh Đế Vương Như Lai, Tụ Chập Kim Cang Trì Bảo Như Lai, Tụ Tại Dũng Tràng Chi Kiếp Như Lai, Lạc Vân Pháp Dụng Bà-la Vương Như Lai, Phổ Đức Hải Vương Như Lai, Trí Tích Như Lai, Trí Diễm Hoa Như Lai, Chúng Thế Chủ Tụ Tại Như Lai, Ưu-đàm-bát Hoa Kim Tràng Như Lai, Pháp Tràng Lôì Vương Như Lai, Chiên-đàn Thiện An Ân Khởi Siêu Thế Như Lai, Tràng Tối Đẳng Như Lai, Trí Khởi Siêu Như Lai, Kiên Tràng Diệt Như Lai, Pháp Xung Như Lai, Hàng Ma Đức Diễm Như Lai, Xà-na-ba-la Sa-hầu Như Lai, Trí Đẳng Như Lai, An Ân Vương Như Lai, Trí Âm Như Lai, Tràng Tập Như Lai, Kim Cang Như Lai, Kim Cang Diệu Như Lai, Trang Nghiêm Vương Như Lai, Xà-dạ Tăng Khí Như Lai, Thiện An Ý Như Lai, Nguyệt Vương Như Lai, Siêu Hồng Vương Như Lai, Bà-la Vương Như Lai. Có tám mươi người hiệu là Sư Tử Bộ Như Lai, năm mươi người hiệu là Na-la-diên Thắng Tạng Như Lai, bảy mươi người hiệu là Bảo Tích Đức Như Lai, ba mươi người hiệu là Nguyệt Tạng Như Lai, hai mươi người hiệu là Tinh Tú Xung Như Lai, ba mươi người hiệu là Đức Lực Bà-la Vương Như Lai, chín mươi người hiệu là Nhuyễn Âm Như Lai, Phạm Thượng Kiên Cố Như Lai. Lại có mười người hiệu là Hương Hoa Thắng Xung Vương Như Lai, bảy mươi người hiệu là Quang Minh Viên Nguyệt Chiêu Vương Như Lai, ba mươi người hiệu là Hương Hoa Thượng Như Lai, Vô Lượng Đức Hải Như Lai, Trí Thượng Như Lai, Diêm-phù Ảnh Như Lai, một trăm lẻ hai người hiệu là Đức Sơn Tràng Như Lai, Sư Tử Tối Như Lai, một trăm lẻ một người hiệu là Long Hồng Hoa Diệu Vương Như Lai, Thiện Hương Chúng Vô Ngã Như Lai, Vô Lượng Đức Diệu Vương Kiếp Như Lai. Lại có một ngàn người đồng hiệu là Xả Pháp Trí Long Vương Giải Thoát Giác Thế Hải Nhân Chỉ Như Lai, Ứng Cúng, Chánh Biến Tri. Các ông mỗi người ở mỗi cõi nước khác nhau nhưng trong một ngày, đồng lúc chứng đắc quả Chánh đẳng Chánh giác Vô thượng, thọ mạng được mười tiểu kiếp, cũng đồng vào Vô thượng Niết-bàn trong cùng một ngày. Sau đó, Chánh pháp nơi các cõi Phật kia tồn tại bảy ngày rồi diệt.

Mười ngàn người ấy đều gieo năm vóc sát đất cung kính làm lễ nơi chân Đức Bảo Tạng Như Lai. Đức Bảo Tạng Như Lai nói kệ:

*Các ông kiên định khác chi rồng
Nên dóc học hỏi tích chứa thiện
Lực độ gắng tu chớ biếng trễ
Xứng danh Đạo sư nơi trời, người.*

M

Phẩm 11: VỊ VƯƠNG TỬ THỨ CHÍN ĐƯỢC THỌ KÝ

Này thiện nam tử, bây giờ Bà-la-môn Hải Tê nói với vị Vương tử thứ chín tên là A-di-cụ... *(nói lược như trên)*...

Vị Vương tử bạch Phật:

–Con sẽ thực hành hạnh Bồ-tát như vậy: Nguyên cho hàng hà sa số các Đức Phật Thế Tôn hiện còn trụ thế trong hàng hà sa số thế giới khắp mười phương chứng minh việc thực hành hạnh Bồ-tát của con. Thưa Đức Thế Tôn, như từ hôm nay đối trước Đức Phật phát tâm Bồ-đề đến khi chứng đắc đạo quả Chánh đẳng Chánh giác Vô thượng, trong khoảng thời gian đó, con không hề hối hận về việc thực hành hạnh Bồ-đề của mình. Cho tới lúc thành Chánh giác, thế nguyện luôn bền vững tu tập theo đúng như điều đã nói, không gây náo hại cho kẻ khác, cũng khiến con chẳng sinh tâm tu theo hàng Thanh văn, Bích-chi-phật, tâm ý con chẳng sinh khởi ái dục cùng các thứ: ham ngủ nghỉ, ngạo mạn, khinh lộng, dối trá, náo hại, nghi hoặc..., cũng chẳng sát sinh, trộm cắp, làm những việc phi phạm hạnh, nói dối, nói hai lưỡi, nói lời thô ác, nói lời thêu dệt, vô minh, trạo cử, tà kiến, ganh ghét... không bao giờ có tâm bất kính với đạo pháp, cũng không có tâm xa lìa. Từ khi thực hành hạnh Bồ-tát cho đến lúc chứng đắc đạo quả Bồ-đề chớ khiến cho tâm con có những điều như thế. Con nguyện từ nay cho đến khi đạt đạo Bồ-đề, nhất cử nhất động luôn niệm Phật, luôn được gặp Phật, được nghe Pháp, được cúng dường Tăng. Tại các nơi chốn con sinh ra thường được xuất gia, thường chỉ có ba y, mặc y phẩn tảo, thường ngồi nơi gốc cây ở chỗ thanh vắng tịch tĩnh, thường đi khát thực, ít ham muốn, biết đủ, thường nói đạo pháp, không nói lời tham đắm, cầu nhiễm. Nguyên cho con đầy đủ vô lượng biện tài, không phạm các tội căn bản, không nói lời dối trá tạp loạn, không hủy báng kiến giải của kẻ khác. Khi vì nữ nhân thuyết pháp thường nghĩ đến pháp không, luôn tư duy về pháp không. Đối với nữ nhân, luôn thận trọng trong lời nói tiếng cười, vì người giảng nói pháp cũng không rời bỏ các uy nghi. Con thường đôn với Bồ-tát Đại thừa, có tâm thờ kính như bậc thầy, luôn cúng dường. Nếu con theo người khác nghe đạo pháp thì luôn kính trọng họ như hàng sư trưởng. Con thường cung kính các Sa-môn, Bà-la-môn, tôn trọng, cúng dường, vâng lời như đối trước Đức Như Lai. Khi vì người bố thí, con không phân biệt nên hay không nên bố thí. Đối với pháp thí con không hề sinh lòng ganh ghét. Con đem cả tánh mệnh cứu độ kẻ bị tử tội, đem sự làm việc tinh tấn của mình và của cải để cứu giúp cho chúng sinh bị các ách nạn. Con không nói về chuyện phải, trái, hay, dở đối với người tại gia hay xuất gia. Con thường xem các việc lợi dưỡng, tiếng khen như là lửa cháy, như là độc hại, như là oán thù, lòng luôn xa lánh.

Thưa Đức Thế Tôn, nếu từ nay cho đến khi đạt được đạo quả Bồ-đề, mọi thế nguyện con đã lập trước Đức Thế Tôn được thành tựu viên mãn thì khiến cho hai tay con tự nhiên có bánh xe báu, vành có ngàn nan hoa chiếu sáng rực rỡ.

Vương tử A-di-cụ vừa nói xong thì y như sở nguyện, bánh xe báu liền hiện ra nơi tay. Vương tử lại bạch Phật:

–Thưa Đức Thế Tôn, nếu từ nay cho đến khi chứng đắc đạo quả Bồ-đề, mọi ý nguyện đều thành tựu như vậy thì khiến cho bánh xe báu này bay đến giữa hư không nơi cõi Phật có đủ năm thứ ô trược xấu ác, phát ra âm thanh thật lớn như là tiếng của Long vương Nan-đà, Bạt-nan-đà. Ở tất cả cõi Phật đó bánh xe báu kia đều xướng lên lời này: “Bồ-tát thọ ký nhập vào Trí bất vọng niệm”,

“Pháp tạng tu không bất động ý giới”. Tất cả chúng sinh sinh nơi cõi này đều được nghe Pháp tạng ấy, vừa nghe xong thì mọi thứ ái, dục, sân giận, ngu si chấp ngã, keo kiệt, ganh ghét thảy dứt trừ, khiến đạt được trí suy niệm về cảnh giới của Phật cùng phát tâm cầu đạo quả Bồ-đề Vô thượng.

Này thiện nam tử, vương tử A-di-cụ đã sai hai bánh xe báu ấy quay thật nhanh, giống như thần thông của các Đức Phật Như Lai, cứ như thể bay đến vô lượng a-tăng-kỳ cõi với năm thứ ô trược xấu ác, không có Phật, trong khắp mười phương, vì các chúng sinh ở đây xướng lên: “Bồ-tát thọ ký nhập vào Trí bất vọng niệm”, diễn xướng Pháp tạng “Tu không bất động ý giới”. Tất cả chúng sinh ở đó nghe được âm thanh của pháp tạng này rồi thì tất cả mọi thứ ái dục... tâm ý ganh ghét đều tiêu diệt hết, lại đạt được trí nhớ nghĩ về cảnh giới Phật, cũng phát tâm cầu đạo quả Bồ-đề Vô thượng, chỉ trong giây lát, hai bánh xe kia liền trở về lại ngay trước mặt vương tử.

Này thiện nam tử, bây giờ Đức Bảo Tạng Như Lai tán thán vương tử A-di-cụ:

–Hay thay! Hay thay! Này thiện nam tử, hạnh nguyện Bồ-tát của ông là rất tốt đẹp cao cả! Ông đã sai khiến hai bánh xe báu tự nhiên này bay đến trong các cõi đủ năm thứ ô trược xấu ác không có Phật kia, khiến cho hàng a-tăng-kỳ ức na-do-tha trăm ngàn chúng sinh an trụ nơi tâm không ô trược, tâm không phiền não, khuyến hóa họ phát tâm Bồ-đề. Này thiện nam tử, vậy nên tự hiệu ông là Vô Não. Này Đại sĩ Vô Não, ông sẽ là bậc Thầy dẫn đường cho đời, có thể chọn lấy cõi Phật trang nghiêm theo ý nguyện của mình!

Vương tử A-di-cụ bạch Phật:

–Thưa Đức Thế Tôn, con xin nguyện mong đạt được cõi Phật như thế này: tất cả đất đai ở đây đều là vàng ròng, bằng phẳng như bàn tay, có rất nhiều các báu vật của trời ở khắp cõi, không có sành sỏi, các thứ núi đất đá, đất đai tiếp xúc mềm mại như lụa Kiếp-ba, chân giẫm xuống thì lún theo, chân đưa lên thì trở lại như cũ. Xin cho nơi thế gian đó không có các tên gọi về địa ngục, ngạ quỷ, súc sinh. Cõi Phật của con không có các thứ cấu uế, đất nước luôn sức nức mùi hương kỳ diệu hơn cả cõi trời, khắp cõi Phật ấy đều có hoa Thiên mạn-đà-la. Xin cho chúng sinh ở đây không có già, bệnh, không sợ hãi nhau, không gây náo loạn cho nhau, không có kẻ chết bất đắc, chết không hối hận, thường nhập tam-muội luôn nhớ nghĩ đến Phật mà mạng chung, sau khi qua đời không bị đọa vào đường ác, không sinh vào cõi có năm thứ xấu ác, cõi không có Phật, từ khi sinh ra cho đến lúc chứng đắc Bồ-đề vào Niết-bàn luôn gặp được Phật, thường được nghe pháp, luôn được cúng dường Tăng, mọi thứ ái dục, sân giận, ngu si đều được giảm thiểu. Chúng sinh ở thế giới đó tất cả đều tu mười nghiệp thiện, không có danh từ thọ giới và phạm giới sám hối, bất cứ loài ma ác nào cũng không thể sai khiến được. Chúng sinh nơi cõi Phật của con không có phân biệt sang hèn, không có các thứ hình dạng xấu xí, dứt mọi chấp trước về ngã và ngã sở. Khiến cho hàng Thanh văn, Bồ-tát ở đây cho dù trong giấc mộng cũng không phạm lỗi bất tịnh. Tất cả chúng sinh nơi cõi này đều ưa thích giáo pháp, cầu học giáo pháp, nên ở đó hoàn toàn không có kẻ theo dị học, tà kiến, thân tâm của họ không hề mệt nhọc lười trễ, không có hoạn nạn đói khát, mọi chúng sinh đều đạt được năm thần thông, ăn uống đều

theo ý muốn, các thức ăn thượng vị có đầy nơi các vật đựng quý báu hiện ra trước mặt như ở các cõi trời thuộc Dục giới. Khiến cho chúng sinh nơi thế giới này thân tướng luôn thanh tịnh không có các thứ bài tiết xấu uế. Ở đây cũng không có nóng lạnh, nhưng luôn có gió thơm êm dịu thổi mát người, trời, tùy theo ý muốn, có người cầu gió mát mẻ, có người cầu gió ấm áp, có người cầu gió mang hương của hoa Ưu-bát-la, có người cầu gió thơm của cây Mật, có người cầu hương thơm của Hải thử ngạn, có người cầu hương thơm của Đà-già-la, có người cầu hương thơm trầm thủy, có người cầu tất cả các thứ gió thơm... tùy theo tâm niệm nơi người mong cầu thấy đều đạt được khác hẳn với thế giới có năm thứ ô trược xấu ác. Xin cho nơi cõi nước ấy có đài làm bằng bảy báu, trong đài đó có tòa ngồi cũng bằng bảy báu với đủ các thứ chấn nệm gối chạm vào mềm mại như lụa Kiếp-ba. Vì là chỗ ở của người nên chung quanh bảo đài có ao với nước đủ tám thứ công đức luôn đầy tràn, chúng sinh dùng nước đó trong mọi sinh hoạt. Hàng hàng cây Tu-mạn-na thẳng tắp trang nghiêm với vô số những trái, hương, những thứ y phục, lọng báu, chuỗi anh lạc... đủ các thứ tốt đẹp để trang nghiêm cho cây, tùy ý của chúng sinh ưa thích loại y phục nào thì cứ đến nơi cây Như ý lấy mà dùng, cứ như thế, từ hoa cho đến các đồ trang sức cũng tùy ý sử dụng. Cây Bồ-đề do bảy báu tạo thành nơi thế giới của con, cao một ngàn do-tuần, thân lớn một do-tuần, cành lá tỏa rộng một ngàn do-tuần. Gió nhẹ thổi đến khiến cành lá va chạm vào nhau phát ra âm thanh êm dịu hơn hẳn các thứ âm thanh bậc nhất nơi cõi Trời. Đó là âm thanh nói về Ba-la-mật, Thần thông, năm Căn, ngũ Lực, bảy Giác đạo, chúng sinh ở đây nghe được âm thanh này, thì tâm xa lìa mọi nẻo ái dục. Nơi cõi Phật này người nữ thành tựu đầy đủ các công đức như Thiên nữ nơi cõi trời Đâu-suất, lại không có các thứ xú uế, không nói lời hai lưỡi, keo kiệt, ganh ghét, nam nữ ở thế giới ấy không có sự giao tiếp, ân ái. Người nam khi phát sinh tâm dục, đến nhìn người nữ thì chỉ trong giây lát, tâm dục liền diệt, cảm thấy xấu hổ nên bỏ đi, khiến đạt được tam-muội Tịnh vô trần, nhờ diệu lực nơi Tam-muội này nên họ thường lìa xa các nơi của ma quân, không còn phát sinh tâm dục nữa. Người nữ cũng vậy. Khi thấy người nam mà có tâm dục thì liền có thai, sau đây là tâm dục dứt hết, thai nhi nam hay nữ thân tâm luôn được an vui như chư Thiên nơi cõi trời Đạo-lợi, thai nhi nam hay nữ ở cõi Phật của con luôn được niềm an lạc như thế trong bảy ngày bảy đêm. Người nữ mang thai cũng có được niềm vui như các Tỳ-kheo an trụ nơi Đệ nhị thiên, thai nhi nam hay nữ ở trong thai đều không bị các thứ cấu uế bất tịnh. Đến rạng sáng ngày thứ bảy, theo mùi thơm sực nức, hài nhi được sinh ra đời hoàn toàn an lành, người nữ khi sinh cũng không có các nỗi thống khổ nhọc nhằn, cả mẹ con đều vào trong ao tắm gội. Các người nữ này, tâm ý liền xa lìa ái dục, đạt được tam-muội Tịnh vô trần, nhờ diệu lực của Tam-muội ấy nên luôn xa lìa các thứ ma chướng, thường nhập tam-muội. Do nhân duyên từ trước đã tạo hành nghiệp do đó trong nhiều ức kiếp phải mang thân nữ, nay nhờ pháp Tam-muội này nên được lìa bỏ thân nữ, từ đây cho đến khi chúng đắc Bồ-đề vào Niết-bàn không còn phải chịu thân nữ nữa. Lại có những chúng sinh đã tạo tác hành nghiệp nên trải qua vô số kiếp thường theo nẻo thai sinh thọ bao khổ não nguyện khi con chúng đắc đạo quả Bồ-đề, các chúng sinh ấy được nghe danh hiệu con thì tâm

sinh vui mừng, đến khi mạng chung liền sinh về cõi nước của con, mọi hành nghiệp đã tạo ra theo nẻo thai sinh đều trừ diệt hết, từ nay cho đến khi chứng đắc đạo Bồ-đề, không còn phải chịu kiếp thai sinh nữa. Những chúng sinh thiện căn đã thành thực thì được hóa sinh trong hoa, chúng sinh nào còn ít phước đức, chưa gieo trồng căn lành thì cho họ theo nẻo thai sinh để trừ hết hành nghiệp, kể cả những người nữ thì cũng vậy, sau đây mới được dứt hẳn việc sinh bằng thai. Tất cả chúng sinh nơi thế giới của con đều nhận được mọi sự an lạc vi diệu sung mãn. Gió nhẹ thổi từ nơi cây Tu-mạn-na-đa-la-ba-đế phát ra các thứ âm thanh: âm thanh nói về khổ, không, vô thường, vô ngã, người nghe các âm thanh ấy liền được tam-muội Chiếu minh, nhờ diệu lực của Tam-muội nên các chúng sinh ở đây hiểu rõ về diệu lý Không sâu xa. Trong cõi Phật đó cũng không hề phát ra âm thanh ưa thích ái dục.

Thưa Đức Thế Tôn, con an tọa bên gốc cây Bồ-đề, nguyện trong khoảnh khắc chứng được đạo quả Chánh đẳng Chánh giác Vô thượng, đạt được đạo quả Bồ-đề rồi, xin nguyện cho cõi Phật của con không có ánh sáng của mặt trời, mặt trăng, cũng không có đêm tối, chỉ lấy hoa khếp, hoa nở để làm ngày đêm. Con sẽ phóng ra ánh sáng chiếu khắp ba ngàn đại thiên cõi Phật, không đâu là không rọi đến, do có ánh sáng chiếu soi ấy nên mọi chúng sinh ở đó đều được Thiên nhãn, nhờ Thiên nhãn nên thấy được chư Phật Thế Tôn hiện trụ thể thuyết pháp trong vô lượng a-tăng-kỳ thế giới khác khắp mười phương. Khi đắc đạo Bồ-đề, con sẽ thuyết pháp khiến cho pháp âm ấy biến hiện khắp ba ngàn cõi Phật, chúng sinh nào được nghe liền phát sinh tâm niệm Phật, tùy theo tư thế đang ở, hoặc đi kinh hành, tới, lui, ngồi, nằm xoay trở... tất cả chúng sinh ấy đều được thấy con, có chỗ nào còn ngờ vực trong giáo pháp thì vừa thấy con là mọi nghi hoặc kia liền hết.

Khi con thành Chánh giác nơi mười phương vô lượng a-tăng-kỳ cõi Phật, các chúng sinh hoặc cầu Thanh văn thừa, hoặc cầu Đại thừa, theo con để lãnh hội giáo pháp thì khiến họ đều đạt được các pháp Tam-muội, Nhẫn nhục, Đà-la-ni thâm diệu, an trụ nơi bậc Bất thoái chuyển đối với đạo quả Bồ-đề Vô thượng, khiến cho Tăng chúng Thanh văn của con nhiều vô số vô lượng, không thể tính kể được, ngoại trừ Đức Như Lai.

Lúc con chứng đắc đạo quả Bồ-đề, bất cứ nơi nào con đến hành hóa, những chỗ con bước chân qua đều mọc lên hoa sen ngàn cánh, sắc vàng ròng, con sẽ khiến hoa ấy đi đến các cõi không có Phật, hoa kia đến nơi liền xưng tán danh hiệu con, chúng sinh ở những cõi ấy nghe danh xưng của con liền phát sinh niềm hỷ lạc, bèn đem hết mọi thiện căn có để hồi hướng nguyện sinh về cõi nước của con thì đến khi mạng chung họ đều được vãng sinh về đó. Nguyện cho Tăng chúng Thanh văn của con không có Sa-môn cầu nhiệm, không có lời nịnh hót gian dối, cho tất cả chúng sinh cũng đều như vậy. Xin nguyện cho quyến thuộc của con luôn quý trọng đạo pháp, không tham của cải, không coi trọng vinh hoa lợi dưỡng, ưa đạo lý vô thường, khổ, không, vô ngã, tinh tấn dốc tu, kính Phật, ưa Pháp, trọng Tăng, các hàng Bồ-tát bất thoái được hội nhập chón tâm không, tùy nơi hành hóa thường thuyết giảng pháp Bát-nhã ba-la-mật, cho đến khi chứng đắc đạo quả Bồ-đề không hề quên mất pháp ấy. Khi con thành Bạc Chánh Giác, xin cho con trụ thể được mười ngàn đại kiếp,

sau khi con vào Niết-bàn thì Chánh pháp trụ thế được một ngàn kiếp.

Đức Phật khen ngợi:

–Hay thay! Hay thay! Ông đã phát nguyện và nhận lấy cõi Phật thanh tịnh. Nay Đại sĩ A-súc, vào đời vị lai, trải qua một hằng hà sa số a-tăng-kỳ kiếp đến đầu hằng hà sa số a-tăng-kỳ kiếp thứ hai, ở phương Đông cách đây một ngàn cõi Phật, có thể giới tên là Lạc hỷ, thành tựu đủ mọi trang nghiêm đúng như sở nguyện của ông, ở cõi ấy, ông sẽ chứng đắc đạo quả Chánh đẳng Chánh giác Vô thượng, danh hiệu là A-súc gồm đủ mười tôn hiệu Như Lai, Ứng cúng cho đến Phật Thế Tôn.

Bồ-tát A-súc bạch Phật:

–Thưa Đức Thế Tôn, nếu sở nguyện của con thành tựu viên mãn như vậy, thì ở trong tất cả thế giới, chúng sinh thuộc âm, giới, nhập, đều trở thành loại hữu hình, các loại chúng sinh ấy, tất cả đều có tâm từ bi, tâm không oán giận, tâm không uế trước, thân ý luôn được an vui giống như hàng Bồ-tát Thập trụ địa an tọa nơi hoa sen nhập tam-muội, thân tâm thanh tịnh, an lạc, các chúng sinh kia tâm ý an lạc cũng như vậy. Nếu quả như thế thì con gieo năm vóc sát đất đánh lễ nơi chân Đức Như Lai thì khiến cho mặt đất đều trở nên màu vàng ròng.

Này thiện nam tử, khi Bồ-tát A-súc gieo năm vóc sát đất làm lễ nơi chân Đức Bảo Tạng Như Lai, tức thì tất cả chúng sinh đều có được sự an lạc vi diệu và đúng như sở nguyện của Bồ-tát, tất cả mặt đất đều trở nên màu vàng ròng. Đức Bảo Tạng Như Lai nói kệ:

*Động tinh diệu âm, tâm dứt não
Bánh xe mâu nhiệm nơi tay ông
Chúng sinh nhiều ước, tâm Từ khởi
Là Bạc Thế Tôn ý thanh tịnh.*

M

Phẩm 12: CÁC VƯƠNG TỬ ĐƯỢC THỌ KÝ

Này thiện nam tử, bảy giờ Bà-la-môn Hải Tế nói với vị Vương tử thứ mười tên là Ni-ma-ni... (*lược bớt*) Vương tử Ni-ma-ni lập thế nguyện cũng như Vương tử A-súc:

–Thưa Đức Thế Tôn, nếu sở nguyện của con được thành tựu viên mãn như thế, thì khiến cho tất cả chúng sinh đều có được tâm niệm Phật, nơi tay họ cùng có sẵn hương liệu Hải ngân chiên-đàn, họ đều đem tất cả các thứ hương thượng diệu ấy cúng dường Phật.

Đức Phật nói:

–Hay thay! Hay thay! Này thiện nam tử, sở nguyện của ông thật vô cùng vi diệu. Ông đã có thể khiến cho trong tay của tất cả chúng sinh đều có thứ diệu hương Hải ngân chiên-đàn, lại phát tâm niệm Phật. Này thiện nam tử, vậy nên tự danh của ông là Hương Thủ.

Này Đại sĩ Hương Thủ, vào đời vị lai, trải qua một hằng hà sa số a-tăng-kỳ kiếp, đến phần còn lại của hằng hà sa số kiếp thứ hai, khi đức A-súc Như Lai vào Niết-bàn, chánh pháp của Ngài đã diệt, khoảng sau bảy ngày, này Đại

sĩ Hương Thủ, nơi thế giới đó ông sẽ thành tựu đạo quả Chánh đẳng Chánh giác Vô thượng hiệu là Kim Hoa Như Lai, Ứng Cúng, Chánh Biến Tri... Phật Thế Tôn.

Bồ-tát Hương Thủ bạch Phật:

–Thưa Đức Thế Tôn, nếu sở nguyện của con được viên mãn như thế thì khi con gieo năm vốc sát đất đánh lễ nơi chân Đức Thế Tôn sẽ khiến cho trong toàn bộ khu vườn này hoa Chiêm-bạc mưa xuống khắp nơi.

Này thiện nam tử, bây giờ khi Bồ-tát Hương Thủ gieo năm vốc sát đất đánh lễ nơi chân Đức Bảo Tạng Như Lai tức thì khắp trong khu vườn ấy mưa xuống vô số hoa Chiêm-bạc. Đức Bảo Tạng Như Lai nói kệ:

*Đây nước hương diệu ý thiện đức
Khắp vườn tuôn mưa hoa Chiêm-bạc
Đạo mẫu thanh tịnh ông hiển bày
Độ muôn loài đạt đến bờ giác.*

Này thiện nam tử, lúc này Bà-la-môn Hải Tế nói với Vương tử thứ mười một tên là Sư Tử... (*nói lược*)... Vương tử liền dùng thứ cờ báu dâng lên Đức Bảo Tạng Như Lai và nêu bày sở nguyện cũng như Bồ-tát Hương Thủ không khác, Bảo Tạng Như Lai nói:

–Hay thay! Hay thay! Này thiện nam tử, với sở nguyện như thế nên tự danh của ông là Bảo Thắng. Vào đời vị lai qua một hằng hà sa số a-tăng-kỳ kiếp, đến phân còn lại của hằng hà sa số a-tăng-kỳ kiếp thứ hai, Đức Kim Hoa Như Lai đã vào Niết-bàn, Chánh pháp của Ngài đã diệt, sau đó trọn ba kiếp, thế giới An lạc sẽ có tên là Diệu lạc, ông sẽ ở nơi cõi ấy thành tựu đạo quả Chánh đẳng Chánh giác Tối thượng hiệu là Tụ Tại Long Lô Âm Như Lai... Phật, Thế Tôn, cõi nước ấy trang nghiêm như thế giới của Phật A-súc không khác.

Bồ-tát Bảo Thắng bạch Phật:

–Thưa Đức Thế Tôn, nếu ý nguyện của con được viên mãn như thế thì khi con đánh lễ nơi chân Đức Phật, xin cho tất cả chúng sinh có được tâm như tâm của Bồ-tát an trụ nơi pháp tam-muội Bình đẳng từ bi, vì lợi ích cho tất cả chúng sinh mà phát tâm cầu đạo Bồ-đề nên được không thoái chuyển nơi đạo quả ấy.

Này thiện nam tử, lúc Bồ-tát Bảo Thắng gieo năm vốc sát đất cung kính đánh lễ nơi chân Đức Bảo Tạng Như Lai thì tất cả chúng sinh đều có được tâm niệm như vậy, gọi là các chúng sinh được an trụ nơi tâm Từ bi. Này thiện nam tử, bây giờ Đức Bảo Tạng Như Lai bảo Bồ-tát Bảo Thắng:

*Đại trượng phu tâm thiện dũng mãnh
Hay vì chúng sinh vững thệ nguyện
An lập bao người tâm thanh tịnh
Là Bạc Thế Tôn cõi trời, người.*

... (*nói lược*)... Năm trăm vị vương tử như Ma-xà-bà... đều lập nguyện chọn lấy cõi Phật trang nghiêm giống như Bồ-tát Hư Không Án đã lập nguyện chọn lấy cõi Phật thanh tịnh. Đức Bảo Tạng Như Lai đều thọ ký đạo quả Bồ-đề tối thượng cho họ và nói:

–Các ông sẽ cùng một lúc, ở các thế giới khác nhau chứng đắc đạo quả Chánh đẳng Chánh giác Vô thượng.

Lại có bốn trăm vị vương tử cũng lập nguyện chọn lấy cõi Phật trang nghiêm như Bồ-tát Đoạn Kim Cang Tuệ Chiếu Minh đã lập nguyện. Đức Bảo Tạng Như Lai cũng đều thọ ký cho họ thành tựu đạo quả Bồ-đề Vô thượng mỗi vị đều ở nơi thế giới khác nhau. Lại có tám mươi chín vị vương tử lập nguyện chọn lấy cõi Phật trang nghiêm như Bồ-tát Phổ Hiền. Lại có tám vạn bốn ngàn vị Tiểu quốc vương đều lập nguyện chọn lấy cõi Phật thanh tịnh trang nghiêm. Đức Bảo Tạng Như Lai thấy đều thọ ký cho họ thành tựu đạo quả Chánh đẳng Chánh giác Vô thượng, mỗi vị đều ở mỗi thế giới khác nhau nhưng đều chứng đắc đạo quả Bồ-đề. Chín mươi hai ức chúng sinh cũng thế, họ đều lập nguyện chọn cõi tịnh để tu. Đức Bảo Tạng Như Lai cũng đều thọ ký cho họ đạo quả Giác ngộ Tối thượng và nói:

–Các vị cùng trong một lúc, ở mỗi thế giới khác nhau, sẽ chứng đắc đạo quả Chánh đẳng Chánh giác Vô thượng.

M

Phẩm 13: TÁM MƯỜI NGƯỜI CON ĐƯỢC THỌ KÝ

Này thiện nam tử, Bà-la-môn Hải Tế có tám mươi người con, đều là em của Đức Bảo Tạng Như Lai. Người thứ nhất tên là Hải Tụ Tại Đồng Chân. Này thiện nam tử, bây giờ Bà-la-môn Hải Tế bảo Hải Tụ Tại:

–Này Đồng Chân, nay con nên chọn lấy cõi Phật thanh tịnh trang nghiêm!

Hải Tụ Tại nói:

–Thưa Đại sư, ngài nên phát ra tiếng rống của Sư tử trước!

Đại Sư bảo:

–Thệ nguyện của ta sẽ được bày tỏ sau cùng.

Hải Tụ Tại liền bạch:

–Con nên chọn cõi thanh tịnh hay cõi bất tịnh?

Đại sư bảo:

–Nếu Bồ-tát có đủ đức đại bi mới chọn lấy cõi bất tịnh để hóa độ các chúng sinh tâm ý cầu uế, tà kiến. Này Đồng Chân, con nên tự biết phải chọn cõi nào!

Này thiện nam tử, khi ấy Đồng Chân Hải Tụ Tại đến trước Đức Bảo Tạng Như Lai, bạch Phật:

–Thưa Đức Thế Tôn, con dốc cầu đạo quả Giác ngộ Tối thượng, xin được chứng đắc đạo quả Bồ-đề vi diệu trong cõi loài người thọ mạng là tám vạn năm như thế giới của Đức Thế Tôn hiện nay. Con nguyện xin cho chúng sinh nơi thế giới của con ít tham dục, sân giận, ngu si, sợ hãi, nhàm chán... nơi sinh tử do thân phải chịu bao khổ nạn, khiến họ đến chỗ con xin xuất gia học đạo, con sẽ vì họ thuyết giảng giáo pháp Ba thừa. Thưa Đức Thế Tôn, nếu sở nguyện của con được thành tựu viên mãn như vậy thì kính xin Đức Thế Tôn thọ ký cho con đạo quả Bồ-đề tối thượng.

Đức Bảo Tạng Như Lai nói:

–Vào đời vị lai, trải qua một hằng hà sa số a-tăng-kỳ kiếp đến đầu hằng hà sa số a-tăng-kỳ kiếp thứ hai, thuộc kiếp Tán hoa bốn châu thiên hạ của cõi Phật này tên là Diệu thắng, ông sẽ ở trong thế giới loài người sống lâu tám vạn năm chứng đắc đạo quả Bồ-đề, hiệu là Bảo Tích Như Lai... Phật Thế Tôn.

Hải Tụ Tại bạch Phật:

–Thưa Đức Thế Tôn, nếu ý nguyện của con được viên mãn như thế thì xin cho khắp khu vườn này trời mưa xuống toàn châu ngọc màu đỏ, tất cả nơi các cây đều phát ra năm thứ âm nhạc vi diệu.

Này thiện nam tử, khi Đồng Chân Hải Tụ Tại năm vóc gieo xuống đất đánh lễ nơi chân Đức Như Lai thì khắp khu vườn mưa xuống vô số châu ngọc đỏ, tất cả cây đều phát ra năm thứ âm nhạc. Đức Bảo Tạng Như Lai nói kệ:

*Trí tuệ vô tận, uy lực lớn
Lòng từ thương xót khắp người trời
Sở cầu viên mãn chúng sinh tịnh
Thành Phật dốc hóa độ quần mê.*

Người con thứ hai của Bà-la-môn Hải Tế tên là Thành Tụ, thưa với Phật:

–Con cũng xin lập thệ nguyện như anh Hải Tụ Tại... (nói lược).

Đức Phật Bảo Tạng nói:

–Này Đồng Chân, ông cũng ở vào kiếp Tán hoa, cõi Phật nơi bốn châu thiên hạ là Diệu thắng, trong thế giới loài người thọ mạng là tám vạn tuổi, sẽ thành Phật hiệu là Chiêu Minh Hoa Như Lai... Phật Thế Tôn.

Đức Phật bảo người con thứ ba của Bà-la-môn Hải Tế:

–Ông ở vào thế giới loài người thọ mạng là hai ngàn tuổi, sẽ thành tựu đạo quả Bồ-đề, hiệu là Nguyệt Trì Vương Như Lai... Phật Thế Tôn.

...Đức Bảo Tạng Như Lai thọ ký cho các người còn lại đều thành tựu đạo quả Bồ-đề, hiệu là: Tu-ma-na Như Lai, Sơn Vương Như Lai, Chế Nhân Như Lai, Phạm Thượng Như Lai, Diêm-phù Ảnh Như Lai, Mãn Như Lai, Cao Như Lai, Bảo Sơn Như Lai, Hải Tạng Như Lai, Na-la-diên Như Lai, Thi-xu-na Mâu-ni Như Lai, Mâu-ni Chủ Như Lai, Kiền-trần-như Như Lai, Sư Tử Bộ Như Lai, Trí Tràng Như Lai, Phật Thanh Như Lai, Tối Thắng Như Lai, Khai Hóa Như Lai, Nhiều Ích Như Lai, Tuệ Minh Như Lai, Đế Chủ Như Lai, Tịch Tuệ Như Lai, Tác Hỷ Như Lai, Vô Nộ Vương Như Lai, Kim Ngân Như Lai, Ma-ê-đồ Như Lai, Nhật Hỷ Như Lai, Bảo Phát Như Lai, Thiện Minh Như Lai, Bối-ma Như Lai, Thiện Hỷ Như Lai, Phạm Chinh Như Lai, Hồng Như Lai, Pháp Nguyệt Như Lai, Hiện Nghị Như Lai, Xưng Hỷ Như Lai, Xưng Thượng Như Lai, Đoan Chính Hương Như Lai, Tứ Diệu Căn Như Lai, Tu-ni-xà-đồ Như Lai, Thích Nhiễm Như Lai, Thiện Ý Như Lai, Diệu Thừa Tuệ Như Lai, Kim Tràng Như Lai, Thiện Mục Như Lai, Thiên Tịnh Như Lai, Tịnh Đạo Như Lai, Thiện Hiện Như Lai, Thừa Tràng Như Lai, Tỳ-lâu-ba-xoa Như Lai, Phạm Âm Như Lai, Đức Tụ Như Lai, Đức Vô Trần Như Lai, Ma-ni Quang Như Lai, Diễm Khí Như Lai, Thích-ca Mâu-ni Như Lai, Âm Tự Tại Như Lai, Nhĩ Thành Như Lai, Tối Tôn Như Lai, Hoa Thành Như Lai, Đẳng Hoa Như Lai, Vô Nảo Như Lai, Nhật Tạng Như Lai, Lạc Tự Tại Như Lai, Nguyệt Như Lai, Long Xi Như Lai, Kim Cang Chiêu Như Lai, Xưng Vương Như Lai, Thường Quang Như Lai, Thắng Quang Như Lai, Tát-nê-trữ Như Lai, Trí Thành Như Lai, Hương Tự Tại Như Lai, Bà-la Chủ Như Lai, Na-la-diên Tạng Như Lai, Nguyệt Tạng Như Lai.

Này thiện nam tử, người con út của Đại sư Hải Tế tên là Vô Khủng Úy, bạch với Đức Bảo Tạng Như Lai:

–Thưa Đức Thế Tôn, Ngài đã thọ ký cho bảy mươi chín Đồng Chân vào kiếp Tán hoa thành tựu đạo quả Giác ngộ Tối thượng. Thưa Đức Thế Tôn, con sẽ phát tâm cầu đạo quả Chánh đẳng Chánh giác đến hết kiếp Tán hoa, xin cho con được chứng đắc đạo quả sau cùng, lúc ấy thì thọ mạng của con bằng thọ mạng của bảy mươi chín vị Phật cộng lại, thế nguyện độ chúng sinh cũng như họ. Các vị Phật kia dùng giáo pháp Ba thừa để hóa độ chúng sinh thì con cũng thuyết giảng giáo pháp Ba thừa. Khi con thành Phật có vô số chúng Thanh văn cũng bằng số chúng Thanh văn nơi các vị kia hiện có. Bảy mươi chín vị Phật kia ra đời ở kiếp Tán hoa hóa độ chúng sinh được làm thân người, khi nửa kiếp đầu đã hết, con đắc đạo quả Giác ngộ Tối thượng, con sẽ khiến cho tất cả chúng sinh ấy an trụ nơi Ba thừa. Thưa Đức Thế Tôn, nếu như sở nguyện của con được thành tựu như vậy thì mong Đức Phật, thọ ký cho con đạo quả Chánh đẳng Chánh giác Vô thượng.

Này thiện nam tử, bây giờ Đức Bảo Tạng Như Lai khen Vô Khủng Úy:

–Hay thay! Hay thay! Nay thiện nam tử, ông đã có thể vì vô số chúng sinh phát tâm đại từ bi đem lại lợi ích cho họ. Vào đời vị lai, trải qua một hằng hà sa số a-tăng-kỳ kiếp đến một hằng hà sa số a-tăng-kỳ kiếp thứ hai, khi kiếp Tấn hoa đã hết một nửa, ông sẽ thành tựu đạo quả Giác ngộ Tối thượng sau cùng, hiệu là Vô Thượng Dũng Vương Như Lai... Phật Thế Tôn. Như vậy, bảy mươi chín vị Phật kia trụ thế cộng lại được nửa kiếp, riêng một mình ông sẽ trụ thế một nửa kiếp, đồng thời mọi sở nguyện của ông đều sẽ thành tựu.

Vô Khủng Úy bạch Phật:

–Thưa Đức Thế Tôn, nếu như ý nguyện của con được viên mãn như vậy thì khi con gieo năm vóc sát đất đánh lễ nơi chân Đức Thế Tôn, xin khiến cho trời mưa hoa sen xanh rất thơm, vô cùng vi diệu khắp trên cõi Phật này. Những chúng sinh ngửi được mùi hương ấy thì bốn đại điều hòa, các bệnh đều giảm hết.

Nay thiện nam tử, khi Đồng Chân Vô Khủng Úy gieo năm vóc sát đất đánh lễ nơi chân Đức Bảo Tạng Như Lai thì khắp cả cõi Phật trời mưa xuống vô số hoa sen xanh vi diệu, chúng sinh ngửi được mùi hương ấy, tứ đại được điều hòa, tất cả các bệnh đều khỏi. Đức Bảo Tạng Như Lai nói kệ:

*Tu đại bi tâm khéo điều phục
Chư Phật Thế Tôn đều quý kính
Mọi thứ phiền não thấy đoạn trừ
Tất đạt được kho tàng trí tuệ.*

M

Phẩm 14: BA ƯC THIẾU ĐỒNG TỬ ĐƯỢC THỌ KÝ

Nay thiện nam tử, ba ước đệ tử của Bà-la-môn Hải Tế, như đã nói, họ ngồi nơi cửa vườn, khi có người đi vào thì họ đem ba quy y khuyến hóa khiến cho những chúng sinh kia phát tâm Bồ-đề. Bây giờ Bà-la-môn Hải Tế bảo các đệ tử:

–Này các đồng tử, các con nên phát tâm Bồ-đề Vô thượng, tùy theo chỗ mong cầu mà chọn lấy cõi Phật, trước Đức Như Lai các con thành tâm bày tỏ lời thệ nguyện.

Trong số này có một đồng tử tên là Nguyệt Nhân, bạch với Thầy:

–Đạo quả giác ngộ ấy như thế nào? Nên tích chứa đức gì? Nên tu tập những hạnh gì? Nên có những suy niệm gì để đạt được đạo quả Bồ-đề?

Đại sư nói:

–Này Đồng tử, Bồ-tát phải hội đủ bốn Vô lượng tạng mới đạt được đạo Bồ-đề. Những gì là bốn? Đó là đủ Phước tạng vô tận, đủ Trí tạng vô tận, đủ Tuệ tạng vô tận, đủ tất cả Phật pháp tạng vô tận. Đó gọi là đầy đủ bốn Vô tận tạng. Thiện nam tử, Như Lai nói về đạo Bồ-đề như là pháp môn tích tập chung các công đức thanh tịnh để vượt khỏi sinh tử. Bồ-tát đầy đủ hạnh Bồ thí là để hóa độ chúng sinh. Bồ-tát đầy đủ Trì giới là nhằm thành tựu mọi nguyện lực. Bồ-tát đầy đủ nhẫn nhục là để đạt được tướng hảo trọn vẹn. Bồ-tát đầy đủ Tinh tấn là để hoàn thành các sự việc. Bồ-tát đầy đủ Thiên định để điều phục tâm ý. Bồ-tát đầy đủ Trí tuệ là để diệt hết mọi phiền não trói buộc. Bồ-tát đầy đủ Đa

văn vì để đạt vô số biện tài. Bồ-tát đầy đủ Công đức là nhằm đem lại ích lợi cho tất cả chúng sinh. Bồ-tát đầy đủ Trí vì để có được vô lượng trí tuệ vô ngại. Bồ-tát đầy đủ pháp Chi là để thuận theo tâm thiện tạo tác. Bồ-tát đầy đủ pháp Quán là nhằm dứt trừ mọi nghi hoặc. Bồ-tát đầy đủ tâm Từ là nhằm đạt tâm vô ngại. Bồ-tát đầy đủ tâm Bi là vì hóa độ chúng sinh không biết mệt mỏi, nhằm chán. Bồ-tát đầy đủ tâm Hỷ vì luôn ưa thích theo đạo pháp. Bồ-tát đầy đủ tâm Xả vì đã dứt trừ được mọi nẻo yêu ghét. Bồ-tát đầy đủ Sự lãnh hội pháp vì đã diệt trừ được mọi chướng ngại. Bồ-tát đầy đủ Pháp xuất thế vì đã lia bỏ được tất cả các pháp hữu vi. Bồ-tát đầy đủ Trụ xứ tịch tĩnh vì nhằm diệt hết nghiệp bất thiện, tu tập làm tăng trưởng nghiệp thiện. Bồ-tát đầy đủ Niệm vì đã đạt được sự hộ trì. Bồ-tát đầy đủ Ý chí vì dốc đạt được sự hiểu biết sâu rộng. Bồ-tát đầy đủ Chí nguyện dũng mãnh vì đã tỏ ngộ được diệu nghĩa nơi pháp. Bồ-tát đầy đủ Niệm xứ vì đã quán về thân thọ, tâm, pháp. Bồ-tát đầy đủ Chánh xả vì đã dứt bỏ các pháp bất thiện, tu tập viên mãn tất cả các pháp thiện. Bồ-tát đầy đủ Thần thông vì thân tâm luôn được nhẹ nhàng. Bồ-tát đầy đủ Căn vì luôn thu nhiếp trọn vẹn các căn. Bồ-tát đầy đủ Lực vì đã diệt trừ được tất cả các thứ phiền não. Bồ-tát đầy đủ Giác phần vì đã biết rõ về thật tướng của các pháp. Bồ-tát đầy đủ Sáu pháp hòa kính là để ứng hợp trong việc hóa độ chúng sinh khiến tâm được thanh tịnh.

Này Đồng tử, đây gọi là Pháp môn gồm đủ đức thanh tịnh để vượt khỏi sinh tử.

Nguyệt Nhãn đồng tử bạch với thầy:

–Con nghe Đức Thế Tôn dạy, bố thí thì được phú quý lớn, quyền thuộc đông đúc. Trì giới thì được sinh lên cõi trời Đa văn thì được trí tuệ lớn. Đức Thế Tôn cũng dạy tu tập phước đức thanh tịnh là nhằm vượt qua sinh tử.

Đại sư dạy:

–Này Đồng tử, có người ưa bố thí cầu phước trong vòng sinh tử thì như con đã nói. Này Đồng tử, nếu hàng thiện nam, tín nữ tin nơi đạo Bồ-đề để bố thí vì nhằm điều phục tâm ý. Trì giới là nhằm giữ tâm tịch diệt. Cầu đa văn là nhằm dứt trừ tâm uế trước. Tu tập từ bi là nhằm làm tăng trưởng tâm đại bi. Còn các pháp khác thì dùng trí tuệ theo phương tiện tích tập đầy đủ để hành trì. Này Đồng tử, đây là sự tập hợp đầy đủ về đạo Bồ-đề. Đức như thế, tu như thế, niệm như thế thì mới đạt được đạo quả Bồ-đề. Đạo Bồ-đề phải tu tập hành trì như thế mới thành tựu. Này các Đồng tử, nên dốc cầu đạo Bồ-đề. Đạo Bồ-đề thanh tịnh, các con nên chí tâm lập nguyện tất sẽ đạt được viên mãn. Đạo Bồ-đề thanh tịnh có thể khiến cho tâm ý thanh tịnh. Đạo Bồ-đề là chánh đạo, không dối nịnh, trừ diệt hết mọi thứ trói buộc. Này các Đồng tử, đạo Bồ-đề là an ổn có thể dẫn đến cảnh giới Niết-bàn vô thượng. Vậy nên các con hôm nay nên theo ý mình lập nguyện, chọn lấy cõi Phật trang nghiêm, thanh tịnh hay không thanh tịnh!

Này thiện nam tử, bảy giờ đồng tử Nguyệt Nhãn đến trước Đức Như Lai Bảo Tạng, gối phải quỳ sát đất, chấp tay bạch Phật:

–Thưa Đức Thế Tôn, con nay cầu đạo quả Bồ-đề Vô thượng, nếu các chúng sinh nơi cõi Phật uế trước này ít tham dục, sân giận, ngu si, không quên mất, tâm không cấu nhiễm, tâm không oán hận, tâm không keo kiệt, ganh ghét,

tâm không theo nẻo tà kiến trụ nơi chánh kiến, xa lìa tâm bất thiện, thường cầu tâm thiện, tâm không theo ba đường ác, cầu tâm nơi cõi người, trời, tâm tích tập căn lành trong ba nẻo phước địa, cầu tâm nơi Ba thừa... thì bây giờ con sẽ ở nơi thế giới ấy thành tựu đạo quả Chánh đẳng Chánh giác Vô thượng. Thừa Đức Thế Tôn, nếu sở nguyện của con được viên mãn như thế thì khiến cho nơi hai tay con tự nhiên có voi quý, mạnh mẽ.

Vừa phát nguyện xong, nhờ thần lực của Đức Phật, nên trong hai tay của đồng tử ấy tự nhiên có voi quý hiện ra thân toàn màu trắng, bảy chi đầy đủ. Nhìn thấy sự việc như vậy xong và bảo chúng:

–Voi quý này! Hai người hãy bay lên hư không, đi khắp cõi này làm mưa xuống nước đủ tám thứ công đức vi diệu, tỏa hương thơm lừng để thức tỉnh tất cả chúng sinh nơi cõi Phật, khiến cho những giọt mưa ấy khi chạm vào thân họ, hoặc ai ngửi được mùi thơm kia thì khiến diệt trừ sạch năm thứ ngăn che là tham ái, giận dữ, ham ngủ nghỉ, dao động và nghi ngờ.

Đồng tử vừa nói xong, tức thì hai con voi quý kia liền bay vút lên hư không như đại lực sĩ phóng mũi tên cực nhanh. Hai con voi quý kia làm theo sự việc như đã nói, xong thì trở về trước mặt đồng tử Nguyệt Nhân.

Này thiện nam tử, lúc ấy đồng tử Nguyệt Nhân vô cùng vui mừng. Đức Bảo Tạng Như Lai bảo đồng tử Nguyệt Nhân:

–Này thiện nam tử, vào đời vị lai trải qua một hàng hà sa số a-tăng-kỳ kiếp đến đầu hàng hà sa số a-tăng-kỳ kiếp thứ hai, trong kiếp Chiếu Minh, ở cõi Phật tên là Minh Tập, đồng tử sẽ thành Phật nơi bốn châu thiên hạ ấy, danh hiệu là Bảo Cái Dũng Quang Như Lai... Phật Thế Tôn.

Này thiện nam tử, bây giờ Bồ-tát Nguyệt Nhân gieo năm vốc sát đất đánh lễ nơi chân Đức Bảo Tạng Như Lai. Đức Bảo Tạng nói kệ:

*Tâm thanh tịnh dứt mọi trần cấu
Đã thọ ký vô số chúng sinh
Đạo Bồ-đề tối thượng, vi diệu
Sẽ dẫn đường cho khắp muôn loài.*

...(nói lược) Ngoại trừ một ngàn người, số đồng tử còn lại trong ba ức kia đều ở cõi Phật này lập thế nguyện chứng đắc đạo quả Chánh đẳng Chánh giác Vô thượng. Đức Bảo Tạng Như Lai đều thọ ký cho họ. Những vị cuối cùng trong số này có danh hiệu là Tỳ-bà-thi Như Lai, Thi-khí Như Lai, Tỳ-thi-la-phi Như Lai. Đó là việc thọ ký cho các đồng tử.

M

Phẩm 15: MỘT NGÀN ĐỒNG TỬ ĐƯỢC THỌ KÝ

Một ngàn đồng tử này đều thông thạo bốn bộ Tỳ-đà, người lớn hơn hết được tất cả tôn kính như bậc thầy tên là Phi-do-tỳ-su-nữ. Phi-do-tỳ-su-nữ bạch Phật:

–Con muốn ở nơi cõi Phật có đủ năm thứ ô trược kia chứng đắc đạo quả Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, vì những chúng sinh còn rất nặng nề, hết sức sâu nặng như tham dục, sân giận, ngu si, nhiều phiền não... mà thuyết giảng đạo pháp cho họ.

Đồng tử Nguyệt Man, một trong số một ngàn đồng tử ấy bạch với Đại sư Hải Tế:

–Tôn giả Phi-do-tỳ-sư-nữ ấy do thấy rõ được những sự việc gì nên mới lập nguyện ở cõi Phật có đủ năm thứ ứê trước mà chúng đăc đạo quả Bồ-đề?

Đại sư bảo:

–Này Đồng tử, Bồ-tát có đủ tâm đại bi thì mới ở nơi cõi Phật có đủ năm thứ ứê trước mà thành tựu đạo quả Bồ-đề. Vì chúng sinh ở đây không ai dẫn dắt, không nơi hướng về, bị khốn khổ trong ách nạn của các phiền não, tà kiến trói buộc nên Bồ-tát phải ra sức cứu độ, đưa họ về nơi lợi ích, giáo hóa các loài trong biển sinh tử đó, khiến họ an trụ nơi chánh kiến, đem vị cam lộ của Niết-bàn chan hòa khắp nơi chúng sinh. Đây là thể hiện sự lập nguyện đại bi của Bồ-tát đối với cõi Phật có đủ năm thứ ô trước.

Đức Bảo Tạng Như Lai nói:

–Này Đại sĩ Phi-do-tỳ-sư-nữ, vào đời vị lai, trải qua một hằng hà sa số a-tăng-kỳ kiếp, đến phần còn lại của hằng hà sa số a-tăng-kỳ kiếp thứ hai, về phương Đông, vượt qua số cõi Phật nhiều như vi trần, có thế giới tên là Kết sử tràng, nơi thế giới đó, bậc Trượng phu hoàn hảo là ông sẽ thành tựu đạo quả Chánh đẳng Chánh giác Vô thượng, hiệu là Chủ Sơn Vương Như Lai... Phật, Thế Tôn.

Phi-do-tỳ-sư-nữ bạch với Đức Phật:

–Khi con đánh lễ nơi chân Đức Thế Tôn, kính xin Đức Thế Tôn sẽ dùng đôi tay trăm phước đức trang nghiêm xoa trên đỉnh đầu con.

Này thiện nam tử, khi đồng tử Phi-do-tỳ-sư-nữ, đầu mặt chạm sát đất, cung kính đánh lễ nơi chân Đức Thế Tôn thì Đức Bảo Tạng Như Lai liền lấy hai tay xoa lên đỉnh đầu của Bồ-tát Phi-do-tỳ-sư-nữ nói:

*Khởi tâm đại bi, trí tuệ sâu
Hạnh Bồ-tát dốc sức tu tập
Lực vững đoạn trừ mọi phiền não
Sẽ thành Phật hóa độ muôn loài.*

Thiện nam tử, bấy giờ đồng tử Nguyệt Man, hướng về Đức Bảo Tạng Như Lai, gồi phải quỳ xuống đất, bạch Phật:

–Thưa Đức Thế Tôn, con nguyện ở nơi cõi Phật này phát tâm cầu đạo quả Bồ-đề Vô thượng, ở thế giới đó chúng sinh thường bị ba độc là tham dục, giận dữ, ngu si chi phối, chẳng trụ nơi pháp lành. Ở thế giới đó, con người, kể cả những người bất thiện thọ bốn vạn tuổi, bấy giờ con sẽ thành tựu đạo quả Chánh đẳng Chánh giác Vô thượng.

Đức Bảo Tạng Như Lai nói:

–Vào đời vị lai, trải qua một hằng hà sa số a-tăng-kỳ kiếp đến phần còn lại của hằng hà sa số a-tăng-kỳ kiếp thứ hai, có thế giới tên là Sa-ha. Vì sao tên là Sa-ha? Vì chúng sinh ở cõi đó cam chịu vui thích với tham dục, sân giận, ngu si... tất cả những thứ phiền não trói buộc họ thấy đều cam chịu, do nhân duyên ấy nên có tên là Sa-ha. Bấy giờ, có đại kiếp tên là Hiền. Sao gọi là Hiền? Vì trong kiếp này, chúng sinh phần nhiều hành động theo tham dục, sân giận, ngu si, chấp ngã, lại có hàng ngàn Đức Phật Thế Tôn ra đời ở đây. Này bậc trượng phu xuất chúng! Vào đâu kiếp Hiền, trong cõi đời con người thọ bốn vạn tuổi,

ông sẽ thành đạo quả Chánh đẳng Chánh giác Vô thượng trước hết, hiệu là Ca-la-ca-tôn-đà Như Lai... Phật, Thế Tôn, sẽ thuyết giảng giáo pháp về Ba thừa, có vô số chúng sinh bị trôi giạt theo dòng chảy sinh lão bệnh tử, ông sẽ hóa độ đưa họ đến bến bờ Niết-bàn giải thoát.

Này thiện nam tử, bấy giờ Bồ-tát Nguyệt Man gieo năm vốc sát đất đánh lễ nơi chân Đức Bảo Tạng Như Lai, rồi lui ra ngồi qua một bên.

Lúc này, đồng tử thứ hai tên là Khâm-bà-la đến trước Đức Bảo Tạng Như Lai, bạch:

–Bạch Đức Thế Tôn, con muốn tiếp theo đức Ca-la-ca-tôn-đà Như Lai, ở trong cõi người có thọ mạng là ba vạn năm, sẽ thành Phật.

Đức Phật Bảo Tạng nói:

–Này Đồng tử, vào đời vị lai, trải qua một hằng hà sa số a-tăng-kỳ kiếp đến phần còn lại của hằng hà sa số a-tăng-kỳ kiếp thứ hai, nơi cõi nước Sa-ha vừa vào kiếp Hiền, kế sau đức Ca-la-ca-tôn-đà Như Lai, ở trong cõi người có thọ mạng là ba vạn tuổi, ông sẽ chứng đắc quả vị Phật, hiệu là Ca-na-ca Mâu-ni gồm đủ mười tôn hiệu Như Lai, Ứng Cúng, Chánh Biến Tri... Phật Thế Tôn, danh xưng của ông được lưu truyền khắp nơi.

Đồng tử Khâm-bà-la được Đức Thế Tôn thọ ký rồi, liền cung kính đánh lễ nơi chân Ngài, đi nhiễu quanh ba vòng, lại đến trước Đức Bảo Tạng Như Lai tung hoa cúng dường Phật, xong thì chấp tay đọc kệ khen ngợi:

*Khéo tạo hòa hợp đúng thứ lớp
Dứt mọi loạn như xung tịnh diệu
Tâm ý cao rộng muôn tôn kính
Thuyết giảng đạo giác ngộ sáng tỏ
Trăm phước viên mãn, hưng đức chúng
Vòng quanh núi kết lập đạo tràng
Mâu-ni hành hóa không làm lỗi
Thọ ký Bồ-đề mọi chúng sinh.*

Này thiện nam tử, bấy giờ đồng tử tên là Hậu Nhiếp ở trước Phật dùng giường làm bằng bảy báu đáng giá ngàn vàng, rồi đặt trên đó hình bát vàng đựng đầy bảy báu, đồ đựng nước tắm bằng vàng, tất cả dâng lên cúng dường Đức Phật cùng chư Tăng và bạch Phật:

–Bạch Đức Thế Tôn, con nguyện vào đời vị lai, trải qua một hằng hà sa số a-tăng-kỳ kiếp đến phần còn lại của hằng hà sa số a-tăng-kỳ kiếp thứ hai, nơi kiếp Hiền kia con sẽ thành bậc Như Lai, Ứng Cúng, Chánh Biến Tri. Bấy giờ các điều thiện giảm đi, điều ác hiện nhiều, chúng sinh nằngnặng nề đến tham dục, sân giận, ngu si, keo kiệt, ganh ghét, nương theo hàng tri thức xấu ác, tà kiến, ưa thân cận tâm bất thiện căn, xa lìa tâm thiện căn, không có tâm chánh kiến, chỉ có tâm tà mạng, loạn động; Đức Ca-na-ca Mâu-ni Như Lai nhập Niết-bàn rồi, chánh pháp của Ngài cũng suy diệt, sau đó chúng sinh sống trong cảnh tối tăm, đời không có thầy dẫn đường, ở trong cõi người thọ hai vạn tuổi này con sẽ thành tựu đạo quả Chánh đẳng Chánh giác Vô thượng.

Này thiện nam tử, lúc này Đức Bảo Tạng Như Lai bảo đồng tử Hậu Nhiếp:

–Hay thay! Hay thay! Này Bà-la-môn, ông là hạng Trưởng phu ưu tú đây

đủ trí sáng suốt, ở trong cõi người xấu ác ứng hiện ra đời, từ đây cho đến khi cõi người thọ mạng là hai vạn tuổi, khi ấy thế giới lâm vào cảnh tối tăm không thầy dẫn dắt, ông lập nguyện thành Bạc Chánh Giác ở đó, vậy nên, này trượng phu xuất chúng, nay hiệu của ông là Minh Trí Bi Ý. Này Đại sĩ Minh Trí Bi Ý, vào đời vị lai, trải qua một hằng hà sa số a-tăng-kỳ kiếp đến phần còn lại của hằng hà sa số a-tăng-kỳ kiếp thứ hai, tức ở thế giới Sa-ha này, tại kiếp Hiền, trong cõi người thọ hai vạn tuổi, ông sẽ thành Phật hiệu là Ca-diếp gồm đủ mười tôn hiệu Như Lai... Phật Thế Tôn.

Này thiện nam tử, bảy giờ Bồ-tát Minh Trí Bi Ý gieo năm vốc sát đất đánh lễ nơi chân Đức Bảo Tạng Như Lai, rồi đứng qua một bên, dùng bột thơm, xâu chuỗi hoa tung lên cúng dường Đức Bảo Tạng Như Lai và đọc kệ khen ngợi:

*Biết nhiều, người tôn quý
Đều sinh tâm mừng vui
Dùng ngôn từ hay khéo
Trí thiện nơi trời, người
Chúng sinh được thọ ký
Làm Phật khắp mọi nơi
Thần thông và trí tuệ...
Pháp Phật vô lượng lời
Ngài hiện Bồ-đề hạnh
Nên con xin kính lễ.*

Này thiện nam tử, khi ấy Bà-la-môn Hải Tê đã khuyến khích, chỉ dẫn khiến cho đồng tử thứ tư tên là Vô Cấu Ý giác ngộ. Bảy giờ, đồng tử Vô Cấu Ý liền đến trước Đức Bảo Tạng Như Lai, bạch:

–Thế Tôn, con nguyện như vậy: Ở tại kiếp Hiền của thế giới này mà cầu đạo quả Bồ-đề Vô thượng không phải ở trong đời năm trước xấu ác như quốc độ của Phật Ca-diếp. Sau khi Đức Ca-diếp Như Lai nhập Niết-bàn, Chánh pháp của Ngài suy diệt, ở trong cõi người thọ mạng còn một vạn tuổi, tâm ý bỏ thí, trì giới, tu định của chúng sinh đều giảm thiểu, xa lìa, bảy thứ tài sản của bậc Thánh, tôn hàng ác tri thức làm thầy, lòng chẳng thích cầu nơi ba phước địa, cũng chẳng ưa tu tập ba nghiệp lành, trái lại, họ ưa tạo ba nghiệp ác, do các phiền não khiến cho tâm ý tối tăm rối loạn nên chẳng dốc cầu đạo pháp tam thừa. Vào lúc ấy hãy còn không có người có thể biện biệt, thực hiện được hạnh Bồ-đề huống là ở cõi người thọ mạng còn một ngàn tuổi cho đến chỉ còn một trăm tuổi. Lúc này chúng sinh không có danh từ thiện, huống là người thực hành pháp thiện. Đời đủ năm thứ ô trược này thọ mạng của con người giảm dần cho đến khi chỉ còn mười tuổi thì kiếp bình đao nổi lên, liền khi ấy, con sẽ từ trên cõi trời thị hiện xuống nơi thế gian cứu vớt chúng sinh, khiến họ bỏ điều bất thiện, vì họ, dốc thuyết giảng pháp thiện, giúp cho các chúng sinh kia an trụ nơi mười nghiệp lành, dùng các nghiệp thiện để diệt trừ mọi thứ phiền não trói buộc chúng sinh và cũng dứt trừ luôn năm thứ ô trược. Từ đó, cho đến khi cõi người thọ mạng tăng đến tám vạn tuổi con mới thành tựu đạo quả Chánh đẳng Chánh giác Vô thượng. Vì bảy giờ chúng sinh đã giảm bớt tham dục, sân giận, ngu si, vô minh, keo kiệt, ganh ghét, con sẽ thuyết giảng chánh

pháp, khiến họ an trụ nơi giáo pháp của Ba thừa. Bạch Đức Thế Tôn, nếu ý nguyện của con được thành tựu thì kính xin Đức Thế Tôn thọ ký cho con đạo quả Bồ-đề tối thượng. Bạch Thế Tôn, giả sử con không được thọ ký như thế, thì con sẽ cầu quả vị Thanh văn hoặc Bích-chi-phật để mau thoát khỏi sinh tử.

Đức Bảo Tạng Như Lai nói:

–Thiện nam tử, Bồ-tát có bốn thứ biếng trễ. Nếu Bồ-tát có đủ các thứ biếng trễ đó thì ưa cuộc sống sinh tử, mãi đắm chìm theo nẻo khổ trong sinh tử, không mau chứng được đạo quả Chánh đẳng Chánh giác Vô thượng. Bốn thứ biếng trễ ấy là gì?

Đó là có Bồ-tát:

1. Oai nghi thấp kém.
2. Đồng học thấp kém.
3. Phân biệt bố thí thấp kém.
4. Chí nguyện thấp kém.

Sao gọi là Bồ-tát có oai nghi thấp kém?

Như có Bồ-tát không giữ gìn thân khẩu ý, hay không thâm nhiếp các oai nghi.

Thế nào là Bồ-tát đồng học thấp kém? Tức Bồ-tát cùng theo học với hàng Thanh văn, Duyên giác.

Thế nào là Bồ-tát bố thí thấp kém? Không bố thí tất cả, không bố thí mọi nơi. Bố thí nhằm cầu phước lạc ở nơi cõi Người, Trời.

Thế nào là Bồ-tát chí nguyện thấp kém? Không chí thành lập nguyện cầu đạt cõi Phật trang nghiêm, đề hóa độ chúng sinh.

Đủ bốn pháp biếng trễ ấy, Bồ-tát sẽ chịu khổ lâu dài nơi sinh tử, không chóng thành tựu đạo quả Bồ-đề Vô thượng.

Lại có bốn pháp, Bồ-tát nào thành tựu đủ bốn pháp này thì chóng đạt đạo quả Chánh đẳng Chánh giác Vô thượng. Những gì là bốn pháp?

Đó là:

1. Luôn giữ gìn thân khẩu ý.
2. Luôn thân cận với người tu học pháp Đại thừa.
3. Bố thí tất cả, bố thí mọi nơi, vì phát tâm Từ bi nhằm giải thoát mọi nẻo khổ cho tất cả chúng sinh.
4. Chí thành lập nguyện cầu đạt được cõi Phật trang nghiêm để hóa độ chúng sinh.

Đó là bốn pháp, Bồ-tát làm đúng như vậy sẽ mau đạt được đạo quả Chánh giác. Lại có bốn pháp, Bồ-tát thực hành đầy đủ thì thu nhiếp được đạo Bồ-đề. Những gì là bốn pháp? Đó là:

1. Chuyên cần thực hành Bồ thí ba-la-mật.
2. Cứu giúp vô lượng chúng sinh.
3. Tu tập đủ các pháp thiền định.
4. Thân thông tự tại.

Lại có bốn pháp khiến tâm không nhàm chán, Bồ-tát phải thực hành đầy đủ. Đó là bố thí không chán, nghe pháp không chán, nhiếp phục chúng sinh không chán, thệ nguyện không chán.

Lại có bốn Vô tận tạng mà Bồ-tát phải thành tựu đủ. Đó là: Tín vô tận

tạng, Thuyết pháp vô tận tạng, Hồi hương vô tận tạng, Cứu giúp những chúng sinh nghèo khổ vô tận tạng.

Lại có bốn pháp thanh tịnh mà Bồ-tát phải thành tựu. Đó là:

1. Giữ giới thanh tịnh vì không có ngã.
2. Thiền tịnh thanh tịnh vì không còn chấp về chúng sinh.
3. Trí tuệ thanh tịnh vì không chấp về thọ mạng.
4. Giải thoát tri kiến thanh tịnh vì không còn chấp về người.

Bồ-tát nhờ bốn pháp này mà mau thành đạo quả Chánh đẳng Chánh giác Vô thượng, chuyển pháp luân như hư không, pháp luân không thể nghĩ bàn, pháp luân không thể xưng lường, pháp luân vô ngã, pháp luân không ngôn thuyết, pháp luân giả hiện, pháp luân khiến chúng sinh chán lìa khổ nơi sinh tử, pháp luân chưa từng có.

Này ông Vô Cấu Ý, vào đời vị lai, trải qua một hằng hà sa số a-tăng-kỳ kiếp đến phần còn lại của hằng hà sa số a-tăng-kỳ kiếp thứ hai, thuộc về kiếp Hiền chưa lâu, năm thứ ô trược đã trừ, thọ mạng ở đó chuyển tăng dần, đến khi con người thọ được tám vạn tuổi, ông sẽ thành tựu đạo quả Chánh đẳng Chánh giác Vô thượng hiệu là Di-lặc với mười tôn hiệu gồm đủ: Như Lai cho đến Phật Thế Tôn.

Bà-la-môn Vô Cấu Ý liền gieo năm vốc sát đất đánh lễ nơi chân Đức Bảo Tạng Như Lai xong, đứng sang một bên, tung bột hương xâu chuỗi hoa cúng dường Đức Thế Tôn và đọc kệ khen ngợi:

*Mặt Ngài như trăng tròn
Tướng Bạch hào như tuyết
Thân tịnh như núi vàng
Ai chẳng nguyện Thế Tôn.
Như chúa thú uy dũng
Đức nhiều soi thế gian
Khắp nơi đều sáng tỏ
Nay thọ ký cho con.*

Đại sư Bà-la-môn Hải Tế đã khuyến hóa một ngàn đồng tử kia, chỉ trừ một người, còn lại thấy đều thông bốn bộ Tỳ-đà tất cả đều phát tâm Bồ-đề... chúng được đạo quả Chánh giác, đó là Ca-la-ca-tôn-đà Như Lai, Ca-na-ca Mâu-ni Như Lai, Ca-diếp Như Lai, Di-lặc Như Lai. Người thứ năm tên là Sư Tử Quang Minh, cũng như trong số ngàn người ấy, chỉ trừ hai người, thấy đều thông suốt bốn bộ Tỳ-đà, tất cả đều lập nguyện với Đức Bảo Tạng Như Lai trong kiếp Hiền này và đều được thọ ký đạo quả Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác. Trong số này, người nhỏ nhất tên Trì Đại Lực, cũng được Đại sư Hải Tế giáo hóa khiến phát tâm Bồ-đề. Đại sư bảo:

–Này Trì Đại Lực, chớ nên quan sát lâu dài mà lìa bỏ tâm cầu giác ngộ của Bồ-tát. Hãy vì chúng sinh mà phát tâm đại bi.

Đại sư dùng kệ bảo:

*Chúng sinh lão, bệnh, tử
Chìm nơi dòng sông ái
Ở ba cõi đáng sợ
Thọ thai mang hình hài*

*Uống kết độc cùng hại
Mênh mông khổ đốt thiêu
Si mê mất nẻo thiện
Bị sinh tử bức bách
Ba cõi khổ cháy tràn
Đều bám nơi tà kiến
Tất cả ở năm đường
Như bánh xe luôn quay
Chúng sinh thiếu mắt pháp
Cứu họ không một ai
Tu tuệ trừ nghi hoặc
Nay nên cầu quả Phật
Vì đời, cạn sông ái
Làm cầu nối hai bờ
Cởi tháo mọi trói buộc
Tâm hồi hướng Bồ-đề
Trừ mê, mở pháp nhãn
Cho người đạo Vô thượng
Lửa sinh tử ba cõi
Đem pháp vị dập tắt
Mau nên vì lợi người
Đến lễ Đức Mâu-ni
Nên lập thế nguyện vững
Làm Phật, thầy trong đời
Vỗ về thầy quân sinh
Cứu độ khắp các cõi
Chỉ bày đạo giải thoát
Căn, lực, cùng bảy giác
Nhằm cầu mưa pháp diệu
Diệt khổ cho chúng sinh.*

Thiện nam tử, bây giờ đồng tử Trì Đại Lực thưa với thầy:

–Thưa Đại sư, con không ưa nơi sinh tử, ham cầu tôn đức, lại không cầu đạo quả Thanh văn, Bích-chi-phật, chỉ dốc cầu quả vị Vô thượng thừa. Con đã quan sát về nơi chốn hóa độ, chờ thời gian để lập nguyện. Thưa Đại sư, vậy nên con luôn tư duy các việc ấy cho đến nay. Xin chờ con trong giây lát để nghe tiếng sư tử rống của con.

Này thiện nam tử, lúc này Bà-la-môn Hải Tế tạm rời đồng tử này, trở lại bảo năm người đệ tử là những người thường theo hầu Đại sư, rằng:

–Này các đồng tử, các ông nên phát tâm cầu đạo quả Giác ngộ Vô thượng. Năm người bạch với Thầy:

–Chúng con không có của cải, vật báu để cúng dường Đức Phật và Tỳ-kheo Tăng, cũng chưa gieo trồng căn lành thì làm sao phát tâm Bồ-đề được?

Này thiện nam tử, khi ấy Đại sư Bà-la-môn Hải Tế gọi các đệ tử kia lại. Người thứ nhất tên là Ca-la-phù-thù, Đại sư bèn cho vòng ngọc đeo nơi tai bằng bảy báu. Người thứ hai tên là Tha-la-phù-thù, Đại sư cũng cho vòng ngọc

đeo nơi tai bằng bảy báu, người thứ ba tên là Xà-la-phù-thù, Đại sư lại cho giường quý bằng bảy báu. Người thứ tư tên là Khư-dà-phù-thù thì Đại sư cho chiếc gậy bằng bảy báu. Người thứ năm tên là Tà-la-phù-thù thì Đại sư lại cho chậu đựng nước tắm bằng vàng ròng. Rồi bảo họ:

–Các ông hãy đem những thứ này đến cúng dường Đức Phật và Tỳ-kheo Tăng, rồi phát tâm cầu đạo quả Bồ-đề Vô thượng.

Năm người thí giả liền đến thẳng chỗ Đức Thế Tôn, mỗi người đem đồ mang theo dâng lên Đức Phật và chư Tăng rồi bạch với Phật:

–Cúi xin Đức Thế Tôn thọ ký cho chúng con đạo quả Giác ngộ Vô thượng, ở trong kiếp Hiền kia sẽ thành Bạc Chánh Giác... *(nói lược)*.

Này thiện nam tử, lúc ấy Đức Bảo Tạng Như Lai liền thọ ký cho đồng tử Ca-la-phù-thù đạo quả Bồ-đề, ở trong kiếp Hiền có danh hiệu là Kiên Âm Như Lai. Tiếp theo là thọ ký cho các đồng tử: Tha-la-phù-thù có danh hiệu là Lạc Tướng Ý Như Lai; Xà-la-phù-thù có danh hiệu là Thương Đạo Như Lai; Khư-dà-phù-thù có danh hiệu là Ái Thanh Như Lai; Ta-la-phù-thù có danh hiệu là Thanh Diệp Kết Vương Như Lai.

Đức Phật vừa thọ ký cho năm đồng tử vào kiếp Hiền sẽ thành Bạc Chánh Giác xong thì Đại sư Hải Tế lại bảo Trì Đại Lực:

–Này Trì Đại Lực, ở trước Đức Thế Tôn hôm nay, ông nên lập nguyện chọn lấy cõi Phật trang nghiêm theo ý mình, đem pháp vị cam lộ ban cho tất cả chúng sinh, chuyên tâm tinh tấn thực hành hạnh Bồ-tát, chớ nên quan sát quá lâu. Nói rồi, Đại sư bèn dẫn Trì Đại Lực đến chỗ Đức Phật!

Này thiện nam tử, khi ấy đồng tử Trì Đại Lực ở trước Đức Thế Tôn bạch Phật:

–Thưa Đức Thế Tôn, vào đời vị lai, trong kiếp Hiền ấy sẽ có bao nhiêu vị Phật ra đời sau Đức Như Lai?

Đức Bảo Tạng Như Lai nói:

–Này Đồng tử, trong nửa kiếp Hiền sẽ có một ngàn bốn trăm vị Phật xuất hiện ở đời.

Đồng tử lại bạch Phật:

–Bạch Đức Thế Tôn, trong kiếp Hiền kia, tất cả chư Phật Thế Tôn đều lần lượt nhập Niết-bàn, thời cuối cùng của kiếp đó, đồng tử Ta-la-phù-thù sẽ thành Phật hiệu là Thanh Diệp Kết Vương Như Lai, vào thời gian đó con nguyện sẽ thực hành hạnh Bồ-đề, hạnh khó, hạnh khổ như Bồ thí, Trì giới, Tu định, Đa văn, Tinh tấn, Nhẫn nhục, Tùy thuận phước đức, Trí tuệ, con sẽ đầy đủ. Ở trong kiếp Hiền ấy, tất cả các vị Phật vừa thành Bạc Đại Giác con nguyện Bồ thí, cúng dường trước tiên. Sau khi các vị ấy nhập Niết-bàn, đối với xá-lợi và chánh pháp của chư vị thì con xin dốc tâm cúng dường xá-lợi, hộ trì chánh pháp. Chúng sinh thiếu giới hạnh thì con khuyên họ trì giới và sống trong giới hạnh. Chúng sinh bị khổ nạn theo tà kiến thì con khuyên hóa họ theo chánh kiến và sống trong chánh kiến. Chúng sinh tâm ý tán loạn thì con khuyên hóa họ an trụ trong chánh định. Người không oai nghi con khiến họ sống có oai nghi. Con sẽ vì chúng sinh thị hiện vô số các hành vi thiện. Chư Phật kia nhập Niết-bàn, chánh pháp sắp suy diệt, con sẽ ở nơi thế giới ấy thấp sáng ngọn đèn chánh pháp, luôn hộ trì khiến không bị đoạn tuyệt. Lúc kiếp bình đao dây khởi con sẽ khuyên hóa chúng sinh

khiến họ không sát sinh cho đến đạt được chánh kiến. Con dùng mười nghiệp lành để cứu chúng sinh ra khỏi nẻo tà vạy, đem họ vào đường lành, tiêu trừ hành vi độc ác, tối tăm, khai thị cho họ phương pháp hành thiện. Con sẽ diệt trừ năm thứ ô trược nơi thế gian, từ kiếp trước đến mạng trước, kiến trước, phiền não trước, chúng sinh trước. Nơi kiếp đói khát, con sẽ khuyến hóa chúng sinh thực hành pháp Bồ thí ba-la-mật và an trụ trong pháp đó. Con dùng sáu pháp Ba-la-mật để trừ diệt tất cả kiếp đói khát, loạn động, tranh giành cùng oán hại, ganh ghét,... trừ diệt hết những trói buộc cấu uế cho chúng sinh. Vào kiếp dịch bệnh, con sẽ dùng sáu sự hòa kính bốn nhiếp pháp để khuyến hóa chúng sinh, khiến họ an trụ nơi các pháp ấy, cùng diệt hết cho chúng sinh các thứ bệnh tật, tối tăm cùng mọi sự trói buộc. Tất cả cõi Phật ở thế giới Ta-bà trong nửa kiếp Hiền, con sẽ cứu độ mọi khổ ách của chúng sinh như thế. Một ngàn bốn trăm Đức Thế Tôn xuất hiện ở đời, rồi nhập Niết-bàn, tất cả chánh pháp của chư Phật ấy bị hủy diệt, thì ở trong kiếp Hiền, sau đây con sẽ thành đạo quả Chánh đẳng Chánh giác Vô thượng. Như một ngàn bốn trăm Đức Phật ở kiếp Hiền kia thọ mạng bao nhiêu thì khi con đắc đạo Bồ-đề rồi, thọ mạng của con cũng bằng các Ngài. Như số chúng Thanh văn của chư Phật kia bao nhiêu thì số chúng Thanh văn của con cũng sẽ như vậy. Một ngàn bốn trăm Đức Như Lai ấy đã hóa độ được bao nhiêu chúng sinh thì một mình con cũng hóa độ được bằng số lượng đó. Người tu học đạo quả Thanh văn, giả sử họ vi phạm giới cấm, rơi vào rừng tà kiến, không tôn kính chư Phật, lòng đầy ganh ghét, đầy tâm ác phá đạo pháp, Tăng chúng, gây nhiều tội lỗi, phi báng Thánh hiền, hủy hoại Chánh pháp, tạo nghiệp vô gián, con nguyện khi đạt được đạo quả Bồ-đề, ở trong nẻo sinh tử sẽ cứu vớt tất cả đám ấy đem đặt yên nơi thành Niết-bàn Vô úy. Sau khi con nhập Niết-bàn, chánh pháp cùng lúc diệt hết theo kiếp Hiền chấm dứt. Chánh pháp của con đã diệt, kiếp Hiền đã hết thì sẽ khiến cho xá-lợi của răng và thân con biến thành vô lượng a-tăng-kỳ hóa thân Phật, thân trang nghiêm đủ ba mươi hai tướng của bậc Đại nhân, mỗi một tướng tự trang nghiêm với tám mươi vẻ đẹp. Các Hóa Phật ấy đi đến vô lượng a-tăng-kỳ cõi nước không có Phật, khắp mười phương mỗi một vị Hóa Phật khuyến hóa vô lượng a-tăng-kỳ chúng sinh khiến họ an trụ nơi Ba thừa. Như cõi Phật kia bị kiếp tai họa hủy hoại thì khiến Hóa Phật đến đó cứu giúp chúng sinh như trước đã nói. Sau đây, mới khiến ngọc Xá-lợi thành ngọc báu Như ý ma-ni. Ở các cõi Phật khác, nếu có chúng sinh thiếu thốn, không có châu báu thì ngọc Như ý sẽ tìm đến đó, thị hiện mưa đầy châu báu để tàng trữ. Lại có cõi Phật khác, chúng sinh thiếu các nghiệp lành, bị bệnh tật hành hạ, thì ngọc Như ý cũng đến cõi đó mưa hương thơm Hải ngạn, Ngu đầu chiêm-đàn, khiến mưa hương thơm ấy diệt trừ mọi bệnh hoạn nơi thân tâm cùng khổ ách của tà kiến cho chúng sinh, làm cho họ siêng năng tu tập ba thứ phước địa, mạng chung được sinh lên cõi trời.

Thưa Đức Thế Tôn, khi con thực hành hạnh Bồ-tát dốc đem những điều như vậy để tế độ chúng sinh, thì đến lúc chúng đắc quả vị Bồ-đề con cũng sẽ hành hóa Phật sự như thế. Sau khi con nhập Niết-bàn xá-lợi của con cũng đi đến để cứu giúp chúng sinh trong vô lượng vô biên các cõi Phật như vậy.

Thưa Đức Thế Tôn, nếu sở nguyện của con không được thành tựu, tất con không thể vì chúng sinh làm bậc Y vương mà cứu độ họ, thì khiến cho con khi

lễ Phật rồi không được thấy các Đức Phật còn trụ thế thuyết pháp trong vô lượng vô biên thế giới khắp mười phương, hôm nay Đức Thế Tôn cũng không thọ ký cho con đạo quả Giác ngộ Tối thượng như hiện nay Đức Thế Tôn đã thọ ký đạo quả ấy cho vô số chúng sinh. Lại cũng khiến cho con không thấy các Đức Phật Thế Tôn kia, cũng không được nghe âm thanh của đạo Bồ-đề. Nếu như sở nguyện của con không được viên mãn, thì khiến con mãi lưu chuyển trong vòng sinh tử, không nghe được âm thanh của Phật, âm thanh của Pháp, âm thanh của Tăng, âm thanh của nghiệp thiện, khiến cho các âm thanh ấy không hề đến nơi tai con, khiến cho con thường bị đọa nơi địa ngục A-tỳ.

Bấy giờ Bảo Tạng Như Lai bảo đồng tử Trì Đại Lực:

–Hay thay! Hay thay! Bạc Trượng phu xuất chúng! Ông sẽ là bậc Đại y vương để độ thoát mọi khổ nạn cho chúng sinh. Vậy nên danh hiệu ông là Vô Cấu Minh Dục Vương! Vào đời vị lai, trải qua một hằng hà sa số a-tăng-kỳ kiếp đến phần còn lại của hằng hà sa số a-tăng-kỳ kiếp thứ hai, trong kiếp Hiền, một ngàn bốn trăm vị Như Lai thành Phật chưa lâu, ông sẽ cúng dường trước tiên... và sự việc diễn ra đúng như nguyện ước của ông. Khi Đức Như Lai Thanh Diệp Kết Vương nhập Niết-bàn rồi, chánh pháp của Ngài suy diệt, ông sẽ thành tựu đạo quả Chánh đẳng Chánh giác Vô thượng, hiệu là Lô Chí Như Lai, cho đến Phật Thế Tôn, thọ mạng được nửa kiếp, số lượng chúng Thanh văn của một ngàn bốn trăm Đức Phật ở kiếp Hiền bằng số chúng Thanh văn của một mình ông. Số chúng sinh đã được hóa độ của ông bằng tổng số chúng sinh được hóa độ của họ. Sau khi ông nhập Niết-bàn, lúc chánh pháp của ông suy diệt, thì kiếp Hiền cũng tận diệt, xá-lợi của răng và thân ông biến thành các Hóa Phật, tất cả như sở nguyện của ông đã nói ở trước.

Này thiện nam tử, khi ấy Bồ-tát Vô Cấu Minh Dục Vương bạch Phật:

–Thưa Đức Thế Tôn, nếu sở nguyện của con được thành tựu viên mãn như thế, thì kính xin Đức Thế Tôn dùng tướng trăm phước trang nghiêm nơi chân đặt lên đỉnh đầu con.

Này thiện nam tử, lúc này Đức Bảo Tạng Như Lai liền dùng tướng trăm phước trang nghiêm nơi chân xoa lên đỉnh đầu Bồ-tát. Này thiện nam tử, Bồ-tát Vô Cấu Minh Dục Vương bấy giờ tâm ý rất vui mừng, liền nắm vóc gieo xuống đất đánh lễ nơi chân Đức Bảo Tạng Như Lai, xong rồi lui ra đứng một bên, Bà-la-môn Hải Tế lấy áo Thiên kiếp-ba-dục trao cho Bồ-tát và khen ngợi:

–Hay thay! Hay thay! Này Trượng phu, sở nguyện của ông là vô cùng tốt đẹp. Từ nay về sau khỏi cần ta dẫn dắt mà tự hành hóa theo sở nguyện của mình.

